

sygn. akt VII U 658/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 września 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 16 września 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w Warszawie

odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

z 10 sierpnia 2021 r., znak (...)

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 658/22

UZASADNIENIE

E. K. 25 maja 2022 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z 25 kwietnia 2022 r., znak: (...), wnosząc o uchylenie wydanej decyzji odmownej dotyczącej ponownego ustalenie wysokości emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że od 26 lipca 2016 r., w wieku 68 lat i 7 miesięcy po osiągnięciu stażu pracy 45 lat i 7 miesięcy, przeszedł na emeryturę. Jednocześnie w związku z apelami aktualnie rządzących do emerytów o podejmowanie dalszej pracy podjął zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu (0,8 etatu), które nieprzerwanie trwa nadal. Według stanu prawnego przepisów emerytalnych na dzień przejścia na emeryturę uzyskał uprawnienia do możliwości składania, co kwartał, wniosków o ponowne ustalenie wysokości jego emerytury. Podstawą była umowa o pracę z wynagrodzeniem, od którego były odprowadzane do ZUS składki emerytalne (przez jego i pracodawcę). Odwołujący wskazał, że taka sytuacja miała miejsce przez 5,5 roku do stycznia 2022 r. Złożony przez niego kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości jego emerytury z 17 stycznia 2022 r. został rozpatrzony pozytywnie decyzją organu emerytalnego z 2 lutego 2022 r. Niespodziewanie, kolejny jego wniosek (po upływie kolejnego okresu pracy – I kw. 2022 r.) złożony 8 kwietnia 2022 r. został jednak załatwiony odmownie obecnie kwestionowaną decyzją. Organ rentowy powołał się na zmianę przepisów emerytalnych, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Odwołujący wskazał, że jest bardzo niezadowolony z takiego podejścia ustawodawcy do emerytów, którzy zdecydowali się do kontynuowania dalszej pracy po przejściu na emeryturę. Zaskarżonej decyzji zarzucił pozbawienie go możliwości przeliczenia emerytury co kwartał, pozbawienie go praw nabytych, działanie z zaskoczenia – w żadnych mediach czy informacjach rządu kwestia zmiany przepisów emerytalnych, w omawianym zakresie, nie była przedmiotem dywagacji, naruszenie przepisów konstytucji RP w zakresie pozbawienia praw nabytych, wskazując, że przez 5,5 roku korzystał z przepisu, który między innymi motywował go do kontynuowania pracy po przejściu na emeryturę, pozbawienie go średnio ok. 600 zł netto rocznie wynagrodzenia emerytalnego, co również ma istotny wpływ na kolejne lata rewaloryzacji emerytur w związku z inflacją i wzrostem wynagrodzeń w gospodarce (odwołanie z 25 maja 2022 r. – k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy przywołał art. 113 ustawy z 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 504) po zmianie wprowadzonej ustawą z 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r., poz. 1621), zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych następuje na wniosek, który może być złożony nie częściej, niż raz w roku. Organ rentowy wskazał, że na wniosek z 17 stycznia 2022 r. (k. 211 akt rentowych) dokonał już przeliczenia emerytury odwołującego decyzją z 2 lutego 2022 r. (k. 215 akt rentowych) (odpowiedź na odwołanie z 23 czerwca 2022 r. – k. 5 a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K., urodzony (...), pobiera emeryturę od 1 czerwca 2016 r. przyznaną na podstawie decyzji ZUS z 19 lipca 2016 r., znak: (...). Wysokość emerytury wyniosła 4789,31 zł (decyzja ZUS z 19 lipca 2016 r. – k. 49 a.r.).

Następnie na wniosek ubezpieczonego emerytura odwołującego była wielokrotnie przeliczana w związku z kontynuowaniem przez niego pracy po przejściu na emeryturę (decyzja z 19 lipca 2016 r. – k. 49 a.r., decyzja z 19 lipca 2016 r. – k. 53 a.r., decyzja z 29 sierpnia 2016 r. – k. 61 a.r., decyzja z 18 lipca 2017 r. – k. 69 a.r., decyzja z 9 października 2017 r. – k. 77 a.r., decyzja z 8 stycznia 2018 r. – k. 85 a.r., decyzja z 17 kwietnia 2018 r. – k. 95 a.r., decyzja z 5 lipca 2018 r. – k. 103 a.r., decyzja z 8 października 2018 r. – k. 111 a.r., decyzja z 28 stycznia 2019 r. – k. 119 a.r., decyzja z 11 kwietnia 2019 r. – k. 125 a.r., decyzja z 4 lipca 2019 r. – k. 135 a.r., decyzja z 9 października 2019 r. – k. 143 a.r., decyzja z 16 stycznia 2020 r. – k. 151 a.r., decyzja z 10 kwietnia 2020 r. – k. 159 a.r., decyzja z 13 lipca 2020 r. – k. 167 a.r., decyzja z 15 października 2020 r. – k. 175 a.r., decyzja z 28 stycznia 2021 r. – k. 183 a.r., decyzja z 28 kwietnia 2021 r. – k. 191 a.r., decyzja z 29 lipca 2021 r. – k. 199 a.r., decyzja z 27 października 2021 r. – k. 208 a.r.).

Decyzją z 2 lutego 2022 r. znak: (...), organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego z 17 stycznia 2022 r. o zmianę stażu pracy przeliczył emeryturę od 1 stycznia 2022 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Po zmianie stażu pracy emerytura wyniosła od 1 stycznia 2022 r. – 7736,65 zł, od 1 lutego 2022 r. – 7747,22 zł (decyzja z 2 lutego 2022 r. – k. 215 a.r.).

Wnioskiem z 11 kwietnia 2022 r. E. K. wniósł o ponowne przeliczenie emerytury w związku z kontynuowaniem pracy po przejściu na emeryturę (wniosek – k. 29 a.r.). Zaskarżoną decyzją z 25 kwietnia 2022 r., znak: (...) organ rentowy odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury, wskazując, że w związku z tym, że na wniosek ubezpieczonego z 17 stycznia 2022 r. decyzją z 2 lutego 2022 r. dokonano już w bieżącym roku kalendarzowym przeliczenia wysokości emerytury poprzez doliczenie stażu pracy, kolejny wniosek może być przez ubezpieczonego złożony po 31 grudnia 2022 r. (decyzja z 25 kwietnia 2022 r. – k. 223 a.s.).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów załączonych do akt rentowych, uznając je za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było niezasadne.

Wskazać należy, że przedmiotem odwołania E. K. jest decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w ramach której organ rentowy rozpoznał wniosek ubezpieczonego z 11 kwietnia 2022 r. We wniosku tym, odwołujący zwrócił się o ponowne obliczenie emerytury (...), załączając do wniosku dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu wystawiony przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego z siedzibą w W..

Sąd zważył, że analiza treści decyzji z 25 kwietnia 2022 r. prowadzi do wniosku, że organ rentowy wydał prawidłową decyzję. Zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy zmieniającej od 1 stycznia 2022 r. uległ zmianie art. 113 ww. ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu, ponowne ustalenie wysokości emerytury lub renty na skutek doliczenia okresów składkowych, może nastąpić na wniosek, nie wcześniej niż raz w roku kalendarzowym.

Mając na uwadze powyższe przepisy, w ocenie sądu, słusznie organ rentowy wskazał, że na wniosek E. K. z 17 stycznia 2022 r. decyzją z 2 lutego 2022 r. dokonano już w bieżącym roku kalendarzowym przeliczenia wysokości emerytury poprzez doliczenie stażu pracy. Zatem kolejny wniosek odwołujący może złożyć po 31 grudnia 2022 r.

Wobec powyższego, sąd nie znalazł podstaw do zmiany skarżonej decyzji zgodnie ze stanowiskiem odwołującego, w konsekwencji czego oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.